

1679

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 29 października 1954 r.

w sprawie przepisów porządkowych dla osób korzystających ze środków komunikacji komunalnej.

Na podstawie § 1 pkt 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz w sprawie określenia władz naczelnych, do których właściwości przechodzą sprawy należące dotychczas do zakresu działania Ministra Administracji Publicznej (Dz. U. z 1950 r. Nr 26, poz. 233 oraz z 1952 r. Nr 41, poz. 279), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się przepisy porządkowe dla osób korzystających ze środków komunikacji komunalnej w brzmieniu załącznika do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Traci moc § 5 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 3 października 1951 r. w sprawie wyznaczenia opłat za korzystanie ze środków komunikacyjnych wojewódzkich, powiatowych i miejskich przedsiębiorstw komunikacyjnych (Monitor Polski Nr A-98, poz. 1391).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: F. Baranowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29 października 1954 r. (poz. 1679).

PRZEPISY PORZĄDKOWE DLA OSÓB KORZYSTAJĄCYCH ZE ŚRODKÓW KOMUNIKACJI KOMUNALNEJ

1. Osoby korzystające ze środków komunikacji komunalnej obowiązane są do:

- a) przestrzegania niniejszych przepisów porządkowych,
- b) stosowania się do opartych na tych przepisach wskazówek i żądań konduktora.

2. Osoby nie przestrzegające przepisów porządkowych bądź nie stosujące się do wskazówek i żądań konduktora, jak również osoby zakłócające swoim zachowaniem spokój w wozach komunikacji komunalnej obowiązane są na wezwanie konduktora lub kontrolera opuścić wóz i nie mają prawa do żądania zwrotu sumy uiszczonej za przejazd.

3. Wchodzenie do wozu i wychodzenie z wozu dozwolone jest tylko po zatrzymaniu się wozu na przystanku.

4. Na przystanku krańcowym wchodzenie do wozu dozwolone jest dopiero po zakończeniu manewrowania.

5. Pasażerowie powinni wchodzić do wozu — poza wyjątkami przewidzianymi w ust. 6 — wyłącznie przez wejście tylne, wychodzić zaś z wozu — wyłącznie przez wejście przednie.

6. Przez wejście przednie mogą wchodzić do wozu wyłącznie:

- a) funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej w umundurowaniu,
- b) inwalidzi o widocznym kaleństwie oraz inwalidzi o kaleństwie niewidocznym, którzy posiadają wydane przez dyrekcję przedsiębiorstwa zaświadczenie stwierdzające prawo do wsiadania przednim wejściem,
- c) kobiety ciężarne,
- d) pasażerowie z dziećmi do lat trzech,
- e) ociemniałi i ich przewodnicy.

7. Zabronione jest:

- a) wskakiwanie i wyskakiwanie z wozu podczas jazdy,
- b) stanie na stopniach, taranach i zderzakach oraz czepianie się wozu,
- c) wchodzenie do wozu po ogłoszeniu przez konduktora, że miejsc nie ma.

8. Ze środków komunikacji komunalnej nie mają prawa korzystać:

- a) osoby nietrzeźwe,
- b) osoby mogące zanieczyścić ubrania innych pasażerów oraz osoby wzbudzające brudem lub niechlujstwem odrazę,
- c) osoby dotknięte chorobami zakaźnymi.

9. Zakazane jest przewożenie środkami komunikacji komunalnej:

- a) materiałów łatwopalnych, wybuchowych, żrących lub cuchnących,
- b) pakunków przekraczających wymiary 60 cm X 37 cm X 25 cm,
- c) przedmiotów tamujących ruch w wozie lub mogących spowodować obrażenia cielesne albo uszkodzenie lub zabrudzenie ubrania pasażerów.

10. Wózki dzieciinne, narty i saneczki mogą być przewożone tylko w godzinach mniejszego nasilenia ruchu pasażerskiego wyłącznie na przednim pomoście doczepnych wozów tramwajowych. Przewóz tych przedmiotów w wozach trolejbusowych i autobusowych jest zabroniony.

11. Za opłatą przewidzianą w taryfie mogą być przewożone:

- a) w tramwajach, autobusach i trolejbusach trzymane na rękę małe psy z nałożonymi kagańcami,
- b) trzymane na smyczy psy duże z nałożonymi kagańcami — wyłącznie na przednim pomoście doczepnego wozu tramwajowego w godzinach mniejszego nasilenia ruchu pasażerskiego.

12. Pasażer powinien niezwłocznie po wejściu do wozu wykupić bez wezwania bilet okazując jednocześnie bądź na żądanie wręczając konduktorowi legitymację uprawniającą do korzystania z taryfy ulgowej. Pasażer posiadający bilet miesięczny powinien bilet ten bez wezwania okazać konduktorowi.

13. Pasażer powinien na żądanie kontrolera okazać mu i wręczyć wykupiony bilet bądź abonament lub bilet miesięczny oraz legitymację uprawniającą do korzystania z taryfy ulgowej.

14. Należność za wykupywane bilety powinna być uiszczona odliczoną monetą. Jeżeli pasażer wręczy konduktorowi monetę lub banknot, z którego konduktor nie może wydać reszty, wówczas konduktor obowiązany jest wydać pasażerowi pokwitowanie na specjalnym druku z zaznaczeniem, że po odbiór należnej kwoty może się zgłosić do biura dyrekcji przedsiębiorstwa.

15. Zajmowanie miejsc obok motorowego lub kierowcy jest zabronione.

16. Zabronione jest w wozach komunikacji komunalnej plucie, śmiecenie i wychylanie się. Palenie tytoniu dozwolone jest wyłącznie na przednim pomoście doczepnych wozów tramwajowych.

17. Podawanie sygnału jazdy lub zatrzymania wozu należy do służby ruchu. Pasażer może dać taki sygnał tylko wówczas, jeżeli okaże się to konieczne ze względu

na bezpieczeństwo ruchu lub w celu odwrócenia bezpośrednio grożącego niebezpieczeństwa.

18. Pasażer odpowiada wobec przedsiębiorstwa komunikacyjnego za wszelkie wyrządzone w wozie szkody.

19. Tryb postępowania z rzeczami znalezionymi w wozach komunikacji komunalnej oraz odbioru rzeczy zagubionych regulują odrębne przepisy.

20. Przedsiębiorstwo nie odpowiada za szkody powstałe na skutek przerw w ruchu lub zmian kierunku jazdy, spowodowanych przyczynami natury technicznej lub zarządzeniami władz.

21. Osoby naruszające niniejsze przepisy porządkowe podlegają karze na podstawie art. 29 prawa o wykroczeniach (Dz. U. z 1932 r. Nr 60, poz. 572) w trybie zwykłego lub mandатовego postępowania karno-administracyjnego.

1680

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 29 października 1954 r.

w sprawie organizacji, szczegółowego zakresu działania oraz zasad i trybu postępowania Państwowej Inspekcji Ochrony Wód.

Na podstawie § 5 ust. 2 uchwały nr 436 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie Państwowej Inspekcji Ochrony Wód (Monitor Polski Nr A-69, poz. 863) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na czele Państwowej Inspekcji Ochrony Wód, zwanej dalej „Inspekcją”, stoi Główny Inspektor Ochrony Wód w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej, który działa przy pomocy podległych mu inspektorów.

2. Zadania Inspekcji w terenie wykonują wojewódzcy (miejscy) inspektorzy ochrony wód w wojewódzkich (miejskich) zarządach przedsiębiorstw i urzędach komunalnych prezydentów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

§ 2. 1. Głównego Inspektora Ochrony Wód powołuje Minister Gospodarki Komunalnej.

2. Główny Inspektor Ochrony Wód podlega bezpośrednio Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Do zakresu działania Głównego Inspektora Ochrony Wód należy:

- 1) ustalanie wytycznych w zakresie działalności organów Inspekcji na całym obszarze Państwa i nadzór nad działalnością tych organów;
- 2) sprawowanie ogólnego nadzoru i kontroli nad:
 - a) racjonalnym gospodarowaniem wodą pobieraną z wodociągów komunalnych oraz z wodociągów należących do zakładów przemysłowych i innych zakładów pracy,
 - b) utrzymywaniem przez zainteresowane zakłady w należytym stanie urządzeń służących do zaopatrywania ludności w wodę i urządzeń do oczyszczania ścieków, usuwania nieczystości i wód opadowych,
 - c) gospodarką ściekami,
 - d) przestrzeganiem przez zakłady przemysłowe i inne zakłady pracy odprowadzające ścieki do wód powierzchniowych i do ziemi przepisów mających na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniem;
- 3) zarządzanie doraźnych kontroli na określonych terenach lub w poszczególnych zakładach przemysłowych

wych i innych zakładach pracy przez delegowanych inspektorów;

- 4) występowanie do zainteresowanych naczelnich organów administracji państwowej o usunięcie stwierdzonych przez organy Inspekcji uchybień i braków w zakresie ochrony wód oraz z wnioskami co do wprowadzenia koniecznych urządzeń i dokonania inwestycji w tym zakresie;
- 5) w przypadku powstania potrzeby wydania aktów normatywnych w zakresie objętym działalnością Inspekcji — występowanie do Ministra Gospodarki Komunalnej z odpowiednimi wnioskami;
- 6) opiniowanie projektów przedkładanych na Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych Ministerstwa Gospodarki Komunalnej pod kątem należytego uwzględnienia w nich zabezpieczenia wód przed zanieczyszczeniem;
- 7) sprawowanie kontroli nad działalnością organów Inspekcji podległych Głównemu Inspektorowi i rozpatrywanie zażaleń na ich czynności;
- 8) współpraca z innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Gospodarki Komunalnej i Instytutem Gospodarki Komunalnej w sprawach objętych zakresem działania Inspekcji.

§ 4. 1. Wojewódzkiego (miejskiego) inspektora ochrony wód powołuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

2. Wojewódzki inspektor ochrony wód podlega bezpośrednio dyrektorowi wojewódzkiego zarządu przedsiębiorstw i urzędów komunalnych.

§ 5. Do zakresu działania wojewódzkich (miejskich) inspektorów ochrony wód należy wykonywanie na terenie województwa (m. st. Warszawy i m. Łodzi) nadzoru i kontroli w zakresie działania Inspekcji, a w szczególności:

- 1) sprawdzanie stanu i sposobu działania przemysłowych urządzeń przesyłowych, pomiarowych i odbiorczych wody oraz sposobu eksploatacji tych urządzeń;